קיצור שלחן ערוך — שלא לעשות סחורה בדבר האסור

כָּל דָּבָר שֶׁאָסוּר מִן הַתּוֹרָה בַּאֲכִילָה, אַף עַל פִּי שֶׁהוּא מָתָר בַּהֲנָאָה, אִם הוּא דָּבָר הַמְיֻחָד לְמַאֲכָל, אָסוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ סְחוֹרָה אוֹ לְהַלְווֹת עָלָיו. וַאֲפִלּוּ לְקִנְתּוֹ לְהַאֲכִילוֹ לְפוֹעֲלוֹ אֵינוֹ יְהוּדִי, אָסוּר. אֲבָל דָּבָר שֶׁאֵינוֹ עוֹמֵד לַאֲכִילָה, כְּגוֹן סוּסִים וַחֲמוֹרִים, מֻתָּר לַעֲשׂוֹת בָּהֶם סְחוֹרָה. וְחֵלֶב גַּם כֵּן מֻתָּר בִּסְחוֹרָה, שֶׁהֲרֵי נֶאֱמַר בּוֹ, יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה.

אִם נִזְדַּמֵּן לְאָדָם בְּאַקְרַאי דָּבָר אָסוּר, כְּגוֹן, שֶׁצָּד דָּגִים וְעָלָה בִּמְצוּדָתוֹ דָּג טָמֵא, וְכֵן מִי שֶׁנִּזְדַּמְּנָה לוֹ נְבֵלָה וּטְרֵפָה בְּבֵיתוֹ, מֻתָּר לְמָכְרָן, כֵּיוָן שֶׁלֹּא נִתְכַּוֵּן לְכָךְ. וְצָרִיךְ לְמָכְרָן מִיָּד, וְלֹא יַמְתִּין עַד שֶׁתְּהֵא שִׁמֵּנָה אֶצְלוֹ. וְיָכוֹל לְמָכְרָן גַּם עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַף עַל פִּי שֶׁהַשְּׁלִיחַ יַרְוִיחַ בּוֹ. אֲבָל לֹא שֶׁיִּקְנֶה הַשְּׁלִיחַ לַחֲלוּטִין, דְּאִם כֵּן, הוּא אֶצְלוֹ סְחוֹרָה.

וְכֵן מֻתָּר לִגְבּוֹת בְּחוֹבוֹ דְּבָרִים טְמֵאִים וְיִמְכְּרֵם מִיָּד, דְּאָסוּר לְהַשְׁהוֹתָן כְּדֵי לְהִשְׁתַּכֵּר בָּהֶם, אֲבָל מֻתָּר לְהַשְׁהוֹתָן בִּכְדֵי שֶׁלֹּא יַפְסִיד מִן הַקֶּרֶן.

דָּבָר שֶׁאֵין אִסּוּרוֹ אֶלָּא מִדְּרַבָּנָן, כְּגוֹן גְּבִינוֹת שֶׁל נָכְרִי, מֻתָּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ סְחוֹרָה.